

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

محمد قرگوزلو
۱۸ اگست ۲۰۱۳

کارگران! مردم زحمتکش افغانستان!

رفقای پورتال!

صمیمانه ترین شادباش این جانب را به مناسبت پنجمین سال فعالیت پورتال «افغانستان آزاد-آزاد افغانستان» بپذیرید. از یک قرن پیش و متعاقب جنگ جهانی اول که سرمایه داری به بالاترین مرحله رشد خود رسیده، جهان ما ادوار ادبار زده ای را فراپشت نهاده و روزگار ما از همیشه تیره و تارتر است. سرمایه داری متأخر بعد از کودتای یازده سپتمبر چیلی از طریق عملیاتی سازی تلفیق آموزه های دو مکتب وین (هایک - میسز) و شیکاگو وارد دوران سیاه حاکمیت تباه ایدئولوژی نئولیبرالی شده است.

یکی از وظایف مبرم سوسیالیست ها نقد اقتصاد سیاسی سرمایه داری با تأکید بر ماهیت طبقاتی و موقعیت کنونی دولت بوده است. شناسائی و شناساندن لحظه حال دولت به عنوان ابزار سرکوب قهرآمیز طبقه حاکم برای جنبش های ترقیخواه تا میزان ثبت قطب نمای راه مهم است. ما از سال ۲۰۰۸ تا کنون - به دنبال تعمیق بحران ساختاری سرمایه - مقالات و کتب بسیاری منتشر کردیم و به تفصیل نشان دادیم که بورژوازی نئولیبرال با چند کارمایه اصلی دوره جدید انباشت سرمایه را رقم زده است. در حوزه نقد اقتصاد سیاسی ما بر این ویژگی ها انگشت تأکید نهاده ایم:

متغیر و ارزان سازی نیروی کار؛ اخراج دسته جمعی کارگران؛ تلاش برای کاهش تورم به شیوه کاهش مخارج عمومی و حذف خدمات حمایتی دولت؛ بنیاد گرایی بازار؛ افزایش نرخ بهره سرمایه؛ مقررات زدائی؛ توزیع ثروت رو به بالا؛ سیاست های منیتاریستی؛ اقتصادکازینو؛ انباشت سرمایه متکی به ارزش سهام و... سرکوب جنبش کارگری.

تشدید تهاجم به اردوی کار را به طور مشخص می توان در ارزان سازی نیروی کار و استثمار مضاعف کارگران مهاجر کشورهای حاشیه یی سرمایه داری سراغ گرفت. کارگران افغان، ایرانی، پاکستانی، بنگلادشی، عراقی، ویتنامی، اندونزیایی و... برای تسکین درد نان جذب بازارهای شده اند که نه فقط هیچ قانون کار حمایتی بر آن ها حاکم نیست بلکه یادآور نظام های دسپوتیک است. در میان این میدان کارگران کشورهای جنگ زده افغانستان و عراق صدمات خرد کننده ای متحمل شده اند. خلاف ادعای پوچ امریکا و متحدانش جنگ امپریالیستی در این

کشورها نه فقط به استقرار دموکراسی و عروج دولت های مترقی منجر نشده است بلکه به تولد و تولید شوم جریان ها و سازمان های به غایت ارتجاعی سلفی و القاعده انجامیده است. حالا دیگر سپاه مرتجع القاعده مرزهای افغانستان و پاکستان را شکسته و به عنوان ارتش حرفه یی نئولیبرالیسم در محورهای مختلف آسیای میانه تا افریقای شمالی عمل می کند. تخریب مدنیت لیبیا و سوریه به بهانه سرنگونی استبداد سیاسی عرصه دیگر دست اندازی جنگ افروزانی است که زخم های جبران ناپذیری بر تن و جان دردناک مردم زحمت کش افغانستان وارد آورده اند. خاموشی در برابر تعرض ضدانسانی امپریالیسم و ارتجاع همدستی با همه بنیادهای سرمایه سالار است. همان طور که مبارزه علیه دولت دست نشانده امپریالیسم و ارتجاع ؛ نبرد علیه تمام وقاحت قامت سرمایه است.

رفقای پورتال!

همان طور که می دانید و می بینید شما در گستره این جبهه گسترده تنها نیستید. هر کجای این جهان سرمایه زده که مردم کارگر متشکل بوده اند؛ سنگر تازه ای گشوده اند و دولت های مرتجع را به نبرد فراخوانده اند. پیروزی ما در گرو آگاهی، وحدت و تشکیلات ماست. ما البته منکر هویت ملی و قومی و بومی و تباین های سرزمینی نیستیم اما با این همه بر آنیم که اطلاق کارگر ترک و فارس و اردو و پشتون برنامه ای قدیمی از سوی بورژوازی است که اتحاد طبقاتی کارگران را هدف گرفته است و ما برای تحقق آرمان آزادی و برابری و عدالت اجتماعی چاره ای جز اتحاد نداریم.

رفقاء!

نظام اجتماعی تولید سرمایه داری مانند شلیک مسلسل های اردوی آن گسستنی و درهم شکستنی است و در هر حال – به قول استاد و رفیق ما احمد شاملو- اگر در

"جهان پیرامون ما خون عریانی جان نیست"

لاجرم؛

کبک را

هراسناکی سرب

از خرام باز نمی دارد!

زنده باد مبارزات رهایی بخش کارگران و زحمت کشان افغانستان